

Lovas István: Irán: a nyugati politika ?rültsége

2015 július 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

Ön, kedves olvasó az elmúlt években félelmében hány napot nem aludt azért, mert elhitte a Nyugat vezet?inek azt, hogy Iránnak pillanatokon belül atombombája és az azt célba juttató rakétái lesznek, melyekkel Izraelt, s?t az egész világ létét fenyegetik?

Ha ön normális, a feltételezett válasz: egyetlen napot sem.

És ön, kedves – bármelyik nyugati - külügyminiszter úr, mennyit aggódott ugyanezért? Válasz: „Ööö, az iráni veszély komplexitása miatti helyzet rendkívül aggasztó és e veszély kiküszöbölésért dolgozunk...De azért minden opciót az asztalon tartunk.”

Dolgozni dolgoztak: a teljes nyugati diplomácia, a NATO, az amerikai Pentagonon. Tervezték, fejlesztették és kiépítették a nem létező iráni rakéták elleni védőpajzsot térségünkben is. Miközben senki nem merte kimondani a tényt: „De uraim, Iránnak nincs atomfegyver-programja”. Ezt egyébként egyértelműen újólag megerősítette az egyesített amerikai hírszerzés 2012-es jelentése is. Nem is szólva arról, hogy Irán vallási vezetői kategorikusan megtiltották nukleáris fegyverek gyártását, mert az a Korán elírásait sérti.

A szomszédjait rendszeresen lerohanó, a negyed világ elpusztítására elegendő atomtöltettel rendelkező Izraelben találták ki a zsidó állam létét atommal fenyegető Iránt.

Ezt az Andersen-mesét els?ként az amerikai politikusok, majd nyugati szövetségeseik vették át úgy, hogy a tényekkel szöges ellentétben lév? hazugságot egyszer sem merték megkérd?jelezni. És nyilvánosan ennek megfelelően viselkedtek.

Az Irán-vész kitalálót ösztönözte az, hogy a Nyugatnak kell az ellenségkép. Ha nincs, mi lesz a NATO-val, amelyet a szovjetek vezette katonai tömb elleni védelemre hoztak létre azzal, hogy annak megsz?nésével az észak-atlanti szervezet nincs többé.

Az Amerika által megformált iráni ördögkép hihet?ségét pedig segítette az, hogy Irán az 1979-es forradalom után az amerikaiakkal úgy bánt, mint ahogy azt ?k messze megérdemelték. Hiszen korábban amerikai er?k döntötték meg demokratikus rendszerüket; a kegyetlen és korrupt perzsa sahot emelték a demokratikusan megválasztott kormányuk helyére, aki egyébként amerikai segítséggel akkor valóban elkezdett egy atomprogramot, amelyet Khomeini ajatollah iszlám forradalmának gy?zelve után állítottak le.

Irán békés ország, mely évszázadokon át senkit nem bántott, de ?t megtámadták, amikor a Nyugat sem pénzt, sem ideggázt nem sajnált az Iránra uszított iraki Szaddam Husszein diktátortól. Abban a háborúban egy millió iráni veszítette életét.

Az Egyesült Államok és Izrael tálcán kínálta fel az atomfegyvergyártó f?mumus Irán rémképét, amelyet az egész

nyugati politika készségesen átvett. Külön meglepésére az amerikai ipari-katonai komplexumnak, valamint a politikai neokonzervatívoknak és médiájuknak, mert nagy háborúkat és gigaprofitot szaglászta a levegőben.

Nem is telt el sok idő, amikor térségünkben a NATO amerikai kezdeményezésre megkezdte az „iráni atomrakéták” elleni rakétavédelmi pajzs kiépítését.

Egy olyan Irán ellen, amely – Izraellel, Indiával, Pakisztánnal és Észak-Koreával szemben – aláírta az atomstop egyezményt, és így a Nemzetközi Atomenergia Hivatal folyamatos ellenőrzése alatt áll.

Az állítólagos „egyértelműen meglévő” iráni atomveszély ügyében érdemes a feledés homályát kissé oszlatni.

1992-ben az akkor még parlamenti képviselő Benjamin Netanjahu Knesszet-beli társainak azt mondta, Irán már csak „3-5 évnnyire áll attól, hogy atomfegyvereket fejlesszen ki”.

Ugyan? 1996-ban miniszterelnökként az amerikai törvényhozás két háza előtt tartott beszédében már ezt is mondta: „Ha Irán hozzájuthat az atomfegyverekhez, annak katasztrofális következményei lesznek, nem csak országom, nem csak a Közel-Kelet, de az egész emberiség számára”. Megismételte: „E cél elérésének ideje rendkívül közel került, mégpedig 3-5 év távolába”.

1996 óta nem volt év, hogy az izraeli miniszterelnök ne jósolta volna az iráni atombomba megjelenését akár percekben belülivé.

2009-ben a Wikileaks által nyilvánossá tett egyik amerikai külügyi távirat arról jelentett, hogy Netanjahu egy odalátogatott kongresszusi delegációval közölte, Irán „egy vagy talán két évre” áll attól, hogy atombombát gyártson. Ugyanazon évben közölte egy másik amerikai politikai delegációval, hogy „e pillanatban Irán már el tud készíteni egy bombát”.

2012-ben egy sajtókonferencián azt állította, hogy Irán „néhány hónap” múlva képes lesz atombombát gyártani.

Ésszel az ENSZ közgyűlésben diagramon mutatta be, hogy Irán milyen közel ahhoz, hogy atombombája legyen.

Minden épesz? nyugati politikus tudta, hogy hazudik. És mindenki úgy tett, mintha ezt nem tudná. A tényekkel nem törődve sulykolta az irracionális lidércképet, és ismételtette az iráni veszélyt annak ellenére, hogy még a rendszeres helyi ellenőrzéseket végrehajtó NAÜ (Nemzetközi Atomenergia Hivatal) sem tett egyetlen bizonyítékot az asztalra az iráni „atombombáról”.

Barack Obama elnök most hatalmas lépést tett, amikor az ENSZ Biztonsági Tanácsa állandó tagjaival és Németországgal karöltve megkötötte Iránnal azt a megállapodást, amelynek értelmében Irán felad számos elemet „atomprogramjából”, ellene pedig megszüntetnek szankciókat.

Sőt, volt olyan ravasz, hogy a megállapodást nem államközi „szerződésnek” készítette el, mely amerikai törvényhozói jóváhagyást igényelne, hanem nemzetközi megállapodásként, amit – szintén ravaszul - pillanatokon belül átvitt az ENSZ Biztonsági Tanácsán. Ugyanis így az Izrael és az amerikai zsidó lobbis iszonyatos ereje alatt álló amerikai kongresszusnak még kínosabb lesz az egész világgal szembe mennie, hogy eleget tegyen a megállapodást végsőkéig ellenzők követelésének.

A nyugati üzletemberek sorát már most fogadó Irán hatalmasat nevet a markába. Hiszen bármennyi dúsító centrifugáról mondott le, vagy bármennyire korlátozza dúsított urán szintjét, semmi engedményt nem tesz. Korábban és most sem akart atombombát. Ezt csak a Nyugat álmodta, parancsra.

Teherán ünnepel: élteti a szankciók végét, a megállapodás nyomán békésebbé forduló világot, a világ felé kitáruló hazáját, Perzsiát, az egyezmény elleni ádáz gyűlölettel harcoló Izrael mind nagyobb elszigetelődését. És még azt is bekalkulálta, hogyha az atomprogram egyezményt az iszonyatos nyomás alatt álló kongresszusnak sikerül megfűrnia - Obama amerikai elnök beígért vétója ellenére - akkor sem Irán szenved el a kudarcot, hanem a világszínpadon így a történelem helyett egy szálnalmas bohócként kókadó Amerika.

(Lovas István, MH, 2015-07-25)

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló